

μαστάς σου, γιατί ή γροθιά είνε τό σύμβολό μας! Έλπιζω δέ νά συγχωρήσης τό μικρό ψέματα που μεταχειρίσθηκαμε γιατί νά σέ φέρουμε στή λέσχη μας.

Έπειτα μέ παρεκάλεσαν νά τους δώσω μερικά μασήματα τής τέχνης μου. Πράγμα που τό έκανα εύχαριστως. Κατόπιν έπιαν στην όγεια μου πολλές μποτιλίες σαμπάνια και μέ παρέδωσαν πάλι στους δύο στούν ουμικούς, γιάτρα μ' δόσηγκουσαν στό ξενοδοχείο μου. Άλλη τή φορά ήτσαν μαζί μας κ' ή φίλη τού δράχηγού τών ελευκών πανθήρων. Ήταν μάς γυναίκα έξαιρετής μωρόφας που μ' έκανε νά στελεχώ, περίπατο δλες της συμβουλές μου. Πέρασα μαζή της μιά υπέροχη μέρα, έχοντας έννοείται την άσθεια τού δράχηγού τών παραδόξων κακοπιών. Όσο για τον σάχιο προπονητή μου, τράχηξε τά μαλλιά του στό πήγαν απέλπισία του.

***

Κάι τώρα θά σᾶς δηγηθώ τήν πιό ώμορφη περιπέτειά μου μέτη Μύρων Αλδού, την χαριτωμένη πρωταγωνίστρα τού έργου τού φίλου μου Μάξη Μπάρερ. Ήταν ή πιό παράδοξη γυναίκα που έγνωσε μάς που μάτια με την άσθεια τού δράχηγού τών παραδόξων κακοπιών.

—Είσαι ένν' άγριο θηρίο! μου έλεγε δταν τύχαινε νά μ' έπισκεψή τήν ώρα που γυμνάζουμεν.

Έγω, γιά νά διασκεδάζω, τη σήκωσα μέτη ένα χέρι μου και τή χόρεψα σάν μικρό παιδί. Ή Μύρων Αλδού θυμωμένη, μέ χτυπούσε στό στήθος, μέ δάγκωνε στά χέρια και μου τρασθύμησε τά μαλλιά. Μιά μέρα μου είπε σοθαρά:

—Θά σε παντρεύουμεν, όλαλά φοθιμά μήπως μέ λυσώσεις καμμιά φορά μέσον στά χέρια σου. Ο θυμός σου θά είνε τρομερός. "Οσο γιά μένα, δεν ούδεν θύποχουμα αλίων πιστοί και δηγάπη. Αύτά τά αισθήματα είν' δηγνωστά σήκην 'Αμερική. Ο καθελες έδω κάνει τό κέφι του. "Αν ήσουν λιγάτωρ δυνατός, μέ παρορμούσες ήσων νά γήνης σύζυγος μου. Μά δηώς σού είπα, φοθιμά τή.. θηριωδία σου. Γι' αύτό καλύτερα νά μείνουμε δυσ φίλοι.

Πέρασα με τή δωμορφή «βεντέττα» μερικές έβδομιδες... που μ' έκαναν νά χάσω άρκετά κιλά από τό βάρος μου! Ο μαντζέρ μου, γιά νά δώσω ένα τέλος σ' αώτες τίς περιπέτειές μου, διαγκάθηκε νά μου κρύθη τά ρούχα κι' έγώ θέλαια δεν τολμούσα νά φύω στό δρόμο μέ τό κοστούμη τής γυμναστικής. Ετού μπόρεσε νά μέ προγυμνάση γιά τόν μεγάλο άγνωνα. Μά τί τά θέλετε. Ή 'Αμερική θά μου μείνη δάλμαση, γιατί δοκίμασα έκει πέρα τίς πιό ώμορφες περιπέτειες τής ζωής μου».

Κι' άλλθεια, δ Πρίμο Καρινέρα είλη» ένα πλήθος έπεισδια μέ τά τρέλλα «γκέρλες τού Νέου Κόσμου, τίς έκκεντρικές «βεντέττες», τίς διάφορες «βασιλίσσες» και τούς τολμηρούς «γκάγκυκοτερές». Τό όπιτελεσμα είνε εύκολο νά το καταλάθη κανείς. Ό Πρίμο Καρινέρα δεν νίκησε τόν Ισχυρό διντίπαλο του.

«Οσο για τό Μάξη Μπάρερ, πορέπει νά εύγνωμονή τής δωμορφες γυναίκες τής 'Αμερικής, που κατώρθωσαν μέ τίς περιπέτειές τους νά κουρέψουν τόν ιταλό πρωταθλητή και νά τόν κάνουν δάκινδυνο!...

ΤΖΩΡΤΖ ΜΑΝΤΛΕΥ

ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

ΜΙΚΡΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Στήν Κωνσταντινούπολη, σύμφωνα μέ τίς άνταποκρίσεις τών έκει "Αγγλων δημοσιογράφων, δινεκαλύφθη ένας τάφος τού 15ου αιώνος, δόπιος έφερε, τήν έξης έπιτυμβία έπιγραφή:

«Εν θάρρῳ κείται ο Λεωνίδας Θεοτόκης. Πέθανε έξι αλτίας τής πεθεράς τού ου».

Ποιός ήταν ο θεοτόκης αυτός και ποιά ή Ιστορία του, κανένας δέν έρει.

***

Στή Βεγκάλη, οι ιθαγενεῖς, πάνω από τίς τεχνητές λιμνοθάλασσες, μέσα στίς όποιες διαστηρούν και διατρέφουν έκλεκτά είδη φωριών, τοποθετούν μεγάλες δημόρειλες, γιάτρα νά μή φωρούν τά φώρια από τήν υπερβολική ζέστη.

Η δημόρειλες αυτές είνε κατασκευασμένες από άκατέργαστη μάστιχα μπαμπού.

«Υπάρχει ένα ειδος κονθάρου, δόπιοις δισάκις θέλει νά διαφύγη από τοις διόπτες του, έξι απολύτες... νέφη καπνού!»

ΓΝΩΜΙΚΑ, ΣΚΕΨΕΙΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Η γνώμη τού Δαμπτογιέρο διν έρως έρχεται έξατην, δέν είνε καθόλου σωστή. «Οια στή φύσι έρχονται έπειτα από κάτι άλλο, που προετοιμάζει τόν έρωμα τους, σημειώνουν βαθμαίας άνάττειν και καταστώνται σιγά - σιγά.

Μέ γα τη Ν απόλλα έων

***

Πιώ φωτεινή και δυνατή χαρά δέν υπάρχει γιά τόν άνδρα άλλη από αυτή που αισθάνεται, δταν, έπειτα από μακριά μπουσία, άνατανέτα στή θερμή άγκαλη τής άγαπημένου.

Β. Ο γάγκω

***

Η άγαθή άναμνησης μεταξύ ένδος έρωτος είνε ή τελειότερη φιλία μεταξύ ένδος άνδρος και μαζί γνωρική.

Α πατού

Η γυναίκα δέν θέλει, τάπτε άλλο από τόν άνδρα που μάγατη, παρά μόνο γνωνωμάτων και τρυφερότητα.

Διζ Ν τ' Ε πατινάς

***

Ο έρως είνε μιά φωτιά που διαφέρει άναμνησονται. Είνε τό φωτεινότερο, τό ωραίωτερο και ίσωνητικότερο έρως τής ζωής. Γ' αυτό μά και διό άγατες δέν αρκούν για νά άναγεννήσουν ή νά καταστέψουν μά δυνατή ψυχή ...

Ο έρως είνε ένα άκανθινο στερέαν, που ανθίζει και σκετάζεται μέ τριαντάφυλλα, δταν τά μαλλιά αρχίζουν ν' ασπρίζουν.

Α. Ν των τέ

Δέν υπάρχει πιό φοβερό πόνος από αυτόν που αισθάνεται δέρωτεμόν, δταν πρωταρχίζει ν' αμφιβλήτη για τή σταθερότητα και τή δύναμη τών αισθημάτων τής άγαπημένης του.

Μ οντε σκιέ

«Αλλακμονί σ' αυτόν που έχει τή δύναμη νά κλείνη στήν ψυχή του μονο τόν έρωτα, ω' δη τή λημνοία.

Μ. Γ καρχ

Τό πιό μάταιο πλάγμα στόν κόσμο είνε νά δίνη κανείς μά συμβούλη, δταν τού τήν ζητάει ένας έρωτεμένος.

Π απλή ος Ν ιρ δάνας

Δύο μόνο θιτότερες ιπάρχουν : ο έρως και ο θάνατος. Πις λατρεύν ό δης ! Τ οιστάν μ Μ περνάρ

«Όλα τά πραγματικά, δηλες ή άξιες τής ζωής, γνωντα πραγκικώτερες μέ τήν ήμερα και μόνο δέρωτες τήν ποπτήν γάνει διαφέρονται τήν έπαγη του μέ τήν γήπετη ήτιμαστικάρια.

Τ ουλίος Κ λαρετί

Τό ώραδο είνε και ήμικο και ωφέλιμο. Ο έρως είνε τό δρωτέρο δηρο τής φινέος. «Οποιος τόν άρνεται ή τόν καταχώνει, πρέπει νά θεωρεται ώς άνηψικο και βλαδερό στο χειρό τής άνθρωπης κανονίας.

Α ίμιλίος Φ αγκέ

«Ωραδο λουλούδι ή άγαπη, άλλη έχει και τ' άγκαθία του, τά δποια, άλλοιμονο, προκαλούν πληγές άγιάτρευτες.

Κα Λ εζ ουέ ο

***

«Εξ γυναίκες μπορούν νά μιλούν ταύτοχρονως και νά συνεννούνται θαυμάσια, ένω διό δινδέρες είνε άδιντα νά συνειησθούν. Α. Κ αρ

«Ο κ. Έφωτας και η κ. Κρήσις έχουν πάρει από καρό διασύγιο. Π ιερ ο Α οτί

***

«Ολες ή γυναίκες θά ήσαν τίμες, αν ήσαν εύτυχοισμένες. Και θά ήσουν διετοχισμένες, αν ήταν δυνατόν διέλεγε τάρανταν καλύτερα.

Κα Β οτι

«Η διλίπες τής γυναίκας μοιάζουν μέ τίς άχτινες τού ήλιου, τίς άποιες σδήνει ή παραμικρή σκιά.

I. Ε λ λ ο ι τ

Πόσο διατέρουν, μά τήν άλλησι, δόνδας και πάραδει τόν θαυμάσιο καλύτερο από τό δικό της μιστικό καλύτερο από τό δικό.

Σ α λ ί δ α ν δ

Η γυναίκα δέν μπορει νά ιπτάρη ένα πρόσωπο, τό δικό του νά μήν είνε κατώτερο τής στήν ώμορφα.

Μ π ο υ α λ ο

«Η γυναίκα δέν μπορει νά ιπτάρη ένα πρόσωπο, τό δικό του νά μήν είνε κατώτερο τής στήν ώμορφα.

Λ ε γ μ ο ν τ ω φ

***

«Αγαπάτε τίς γυναίκες και μή προσπαθήτε νά τίς καταλάβετε.

O δ ά δ α

Μ εταξ ένων γυναικῶν δέν υπάρχει τάτια. Z II